

Zmluva
medzi
Slovenskou republikou
a
Ománskym sultanátom

o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Slovenská republika a Ománsky sultanát

želajú si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku,

dohodli sa takto:

KAPITOLA I

ROZSAH ZMLUVY

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2

Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané v mene niektorého zo zmluvných štátov alebo jeho nižších správnych útvarov alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku, alebo daní z celkovej čiastky miezd alebo plátov vyplácaných podnikmi, ako aj dane zo zhodnotenia kapitálu.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä:

- a) v prípade Slovenskej republiky:
 - (i) daň z príjmov fyzických osôb,
 - (ii) daň z príjmov právnických osôb,(ďalej len „slovenská daň“);

- b) v prípade Ománskeho sultanátu:
 - daň z príjmov(ďalej len „ománska daň“)

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa ukladajú po dátume podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo miesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch, a to v primeranom čase od uskutočnenia zmien.

KAPITOLA II

DEFINÍCIE

Článok 3 Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad

- a) pojem "Slovenská republika", označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade so zásadami medzinárodného práva,
- b) pojem "Ománsky sultanát" označuje územie Ománskeho sultanátu a jemu prislúchajúce ostrovy vrátane teritoriálnych vôd a všetkých oblastí mimo teritoriálnych vôd, nad ktorými môže Ománsky sultanát v súlade s medzinárodným právom a právom Ománskeho sultanátu vykonávať suverénne práva vzhľadom na prieskum a využívanie prírodných zdrojov morského dna, morského podložja a vôd ležiacich, nad nimi
- c) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Ománsky sultanát,
- d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a iné združenie osôb,
- e) pojem „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo osobu, s ktorou sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou,
- f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,
- g) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia je v jednom zmluvnom štáte okrem prípadov, ak loď alebo lietadlo sa prevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte
- h) pojem „štátny príslušník“ označuje:
 - (i) fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom toho zmluvného štátu;
 - (ii) právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa platných právnych predpisov zmluvného štátu,
- i) pojem „príslušný orgán“ označuje:
 - (i) v prípade Slovenskej republiky ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,
 - (ii) v prípade Ománskeho sultanátu ministra národného hospodárstva a dozerajúceho nad ministerstvom financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,
- j) pojem „daň“ označuje podľa okolností ománsku daň alebo slovenskú daň, nezahŕňa však sumy splatné v súvislosti s nedodržaním alebo opomenutím v súvislosti s tými daňami, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, alebo ktoré predstavujú pokutu ukladanú v súvislosti s týmito daňami.

(2) Ak ide o uplatňovanie tejto zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa platných daňových predpisov toho zmluvného štátu bude prevažovať nad významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov toho zmluvného štátu.

Článok 4 Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem "rezident zmluvného štátu" označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha zdaneniu v tomto štáte z dôvodu svojho trvalého bydliska, sídla, miesta vedenia alebo miesta registrácie, alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento štát a každý jeho správny útvar alebo orgán miestnej štátnej správy alebo jeho štatutárny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tomto štáte iba preto, že má príjmy zo zdrojov v tomto štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

- a) táto osoba sa považuje za rezidenta len toho štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životne dôležitých záujmov),
- b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má táto osoba stredisko svojich životne dôležitých záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,
- c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,
- d) ak sa postavenie rezidenta nedá určiť podľa písmen a) až c) v danom poradí, príslušné úrady zmluvných štátov upravia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5 Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä:

- a) miesto vedenia,
- b) pobočku,
- c) kanceláriu,
- d) továreň,
- e) dielňu,
- f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto ťažby prírodných zdrojov.

(3) Pojem „stála prevádzkareň“ tiež zahŕňa stavenisko, stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti spojené s nimi, len ak takéto stavenisko, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako šesť mesiacov.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa:

- a) využívanie miesta iba na účely uskladnenia alebo vystavenia tovaru patriaceho podniku,
- b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely uskladnenia alebo vystavenia,
- c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely spracovania iným podnikom,

- d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,
- e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely poskytovania akýchkoľvek činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,
- f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely vykonávania akejkoľvek kombinácie činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba – iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 7 – koná v zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tom skôr uvedenom zmluvnom štáte vzhľadom na všetky činnosti, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak takáto osoba:

- a) má a obvykle uplatňuje právomoc v tom zmluvnom štáte uzavierať zmluvy v mene podniku, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie,
- b) nemá takú právomoc, ale obvykle udržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte zásobu tovaru, z ktorej pravidelne dodáva tovar v mene podniku.

(6) Bez ohľadu na ustanovenia predchádzajúcich odsekov tohto článku poisťovňa jedného zmluvného štátu s výnimkou zaisťovne má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, ak vyberá poisťné na území druhého zmluvného štátu alebo tam poisťuje riziká, aké sa tam nachádzajú, prostredníctvom osoby, ktorá je iná ako nezávislý agent a vzťahuje sa na ňu odsek 7.

(7) Nepredpokladá sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva činnosť prostredníctvom obchodného zástupcu, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej bežnej činnosti. Ak sa však činnosti takých agentov vykonávajú výlučne alebo takmer výlučne v mene podniku, nebude sa považovať za nezávislého agenta v zmysle tohto článku, ak transakcie medzi agentom a podnikom nie sú podľa podmienok nezávislého vzťahu.

(8) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tom druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nevytvorí sama osebe z ktorejkoľvek takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

KAPITOLA III

ZDAŇOVANIE PRÍJMOV

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku,

živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve (vrátane chovu rýb) a lesníctve, práva podľa ustanovení právnych predpisov upravujúcich pozemkové vlastníctvo. Užívanie nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, z prameňov a iných prírodných zdrojov sa tiež posudzujú ako „nehnuteľný majetok“. Lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa vzťahujú na príjmy z priameho používania, z nájmu alebo z iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku a na príjmy z nehnuteľného majetku používaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7 **Zisky podniku**

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarene, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaňovať v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať

a) tej stálej prevádzkareni;

b) predaj tovaru rovnakého alebo podobného druhu, aký sa predáva prostredníctvom tej stálej prevádzkarene, v tom druhom zmluvnom štáte; alebo

c) ostatnej podnikateľskej činnosti rovnakého alebo podobného druhu vykonávanej v tom druhom zmluvnom štáte, aké sa vykonávajú prostredníctvom tej stálej prevádzkarene.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarene, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkareni sa okrem ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok, a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkareňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarene sa povoľuje odpočítavať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarene vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza alebo inde. Takéto odpočítanie sa však nepovolí na sumy, ak ich platí (inak než náhrada skutočných výdavkov) stála prevádzkareň vedeniu podniku (head office) alebo niektorej jeho inštitúcii formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za použitie patentov alebo iných práv, alebo formou provízií za poskytnuté špecifické služby alebo za riadenie alebo s výnimkou prípadu bankového podniku formou úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkareni. Podobne sa neberú do úvahy pri určovaní ziskov stálej prevádzkarene sumy (iné než náhrada skutočných výdavkov) účtované stálou prevádzkareňou vedeniu podniku alebo inej jeho kancelárii vo forme licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za použitie patentov alebo iných práv alebo formou provízií za poskytnuté špecifické služby alebo za riadenie alebo okrem prípadu bankového podniku formou úrokov z peňazí požičaných vedeniu podniku alebo inej jeho kancelárii. Takéto odpočítanie musí byť v súlade s ustanoveniami daňových právnych predpisov a podliehať obmedzeniam daňových právnych predpisov toho štátu, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(4) Ak je v niektorom zo zmluvných štátov obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítavať stálej prevádzkareni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym časťami, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkareni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítavať stálej prevádzkareni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určujú každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú riadne a dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedené v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8 **Lodná a letecká doprava**

(1) Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Ak miesto skutočného vedenia plavebného podniku sa nachádza na palube lode, potom sa nachádza v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav takejto lode, ale ak takýto prístav neexistuje, tak v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

(3) Na účely tohto článku pojem „prevádzkovanie lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave“ podnikom zahŕňa prenajatie plne vybavených lodí alebo lietadiel s ľudskou posádkou a zásobami a používané na prevádzkovanie medzinárodnej dopravy.

(4) Pojem „prevádzkovanie lodí alebo lietadiel“ označuje podnikanie v doprave po mori, vo vzduchu, s pasažiermi, poštou, živým inventárom alebo tovarom, ktoré vykonáva vlastník, nájomca prenajatých lodí alebo lietadiel vrátane predaja cestovných lístkov v mene iného podniku a akékoľvek iné aktivity priamo spojené s takou dopravou.

(5) Ustanovenia odseku 1 sa tiež uplatňujú na zisky z účasti na poole, alebo spoločného podnikania alebo medzinárodnej prevádzkovej agentúre.

Článok 9 **Prepojené podniky**

(1) Ak:

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu;

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by, nebyť týchto podmienok, jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak v súlade s ustanoveniami odseku 1 jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom ten druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto zmluvnom štáte. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

(3) Ustanovenia odseku 2 sa neuplatnia, ak výsledkom súdneho, správneho alebo iného právneho konania je právoplatné rozhodnutie o tom, že za konanie, v dôsledku ktorého boli upravené zisky podľa odseku 1, jeden z dotknutých podnikov nesie právnu zodpovednosť, a to pre podvod, hrubú nebalosť alebo úmyselný čin.

Článok 10 Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu môžu sa zdaňovať len v tom druhom zmluvnom štáte, ak je ten rezident skutočným vlastníkom dividend.

(2) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, užívateľských („jouissance“) akcií, alebo („jouissance“) užívateľských práv, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iných príjmov, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je spoločnosť vyplácajúca dividendy rezidentom, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo vykonáva v tomto druhom zmluvnom štáte slobodné povolanie zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň alebo stálu základňu. V tom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(4) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom zmluvného štátu, poberá zisky alebo príjem z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže uložiť daň na dividendy platené spoločnosťou, s výnimkou ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu, alebo ak vlastníctvo v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, ktorá sa nachádza v tom druhom zmluvnom štáte, ani zdaňovať nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo príjmu majúcich zdroj v tomto druhom zmluvnom štáte.

(5) Ustanovenia tohto článku sa neuplatňujú, ak hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov zainteresovanej osoby bolo vytvorenie alebo pripísanie podielov alebo iných práv v súvislosti s ktorými sa dividendy vyplácajú bolo zneužitie tohto článku pomocou takého vytvorenia alebo pripísania.

Článok 11 Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaňovať v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaňovať aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov. Príslušné orgány zmluvných štátov sa vzájomne dohodnú na spôsobe uplatnenia tohto obmedzenia.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 tohto článku úroky sa oslobodia od dane v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, ak plynú a ich skutočným vlastníkom je, alebo ak plynú v súvislosti s pôžičkou alebo úverom, ktoré poskytnutuje, garantuje alebo poisťuje

a) vláda, nižší správny útvar, miestny orgán alebo centrálna (národná) banka druhého zmluvného štátu

b) v prípade Slovenskej republiky

(i) Eximbanka SR

(ii) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.,

c) v prípade Ománskeho sultanátu

(i) Štátny všeobecný rezervný fond (the State General Reserve Fund)

(ii) Ománsky investičný fond (the Omani Investment Fund) a

d) iný štatutárny orgán alebo inštitúcia v úplnom vlastníctve vlády druhého zmluvného štátu, na ktorých sa môžu príslušné úrady zmluvných štátov z času na čas dohodnúť.

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených či nezabezpečených záložným právom bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémie a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

(5) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatňujú ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarene, ktorá sa tam nachádza, alebo v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva slobodné povolanie zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, za ktorú sa úroky platia, sa skutočne viaže na

a) túto stálu prevádzkareň alebo na túto stálu základňu alebo

b) podnikateľskú činnosť uvedenú v čl. 7 ods. 1 písm. c).

V tom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to či je, alebo nie je rezidentom niektorého zo zmluvných štátov, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa platia úroky a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarene alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza tá stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov, alebo medzi nimi a treťou osobou, suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, za ktorú sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu v tomto prípade podlieha zdaneniu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s náležitým prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

(8) Ustanovenia tohto článku sa neuplatňujú, ak hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov osoby zainteresovanej na vytvorení alebo pripísaní podielov alebo iných práv, v súvislosti s ktorými sa vyplácajú úroky, bolo zneužitie tohto článku pomocou takého vytvorenia alebo pripísania.

Článok 12 **Licenčné poplatky**

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaňiť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaňiť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ale ak je skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov. Príslušné orgány zmluvných štátov sa vzájomne dohodnú na spôsobe uplatnenia tohto obmedzenia.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a nahrávok pre rozhlasové a televízne vysielanie a iných prostriedkov reprodukcie obrazu či zvuku, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru alebo za použitie, alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj,

podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza alebo vykonáva slobodné povolanie zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na :

- a) tú stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, alebo
- b) podnikateľské činnosti uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c).

V tom prípade sa podľa okolností uplatnia ustanovenia článku 7 alebo článku 14.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, bez ohľadu na to či je, alebo nie je rezidentom niektorého zo zmluvných štátov, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň alebo stálu základňu, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne alebo stálej základne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň alebo stála základňa.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom, alebo medzi nimi a treťou osobou, suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tom prípade sa zdaní časť platieb presahujúca túto sumu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

(7) Ustanovenia tohto článku sa neuplatňujú, ak hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov osoby zainteresovanej navytvorení alebo pripísaní iných práv, v súvislosti s ktorými sa licenčné poplatky vyplácajú, bolo zneužitie tohto článku pomocou takého vytvorenia alebo pripísania.

Článok 13 **Zisky zo scudzenia majetku**

(1) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaníť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnutel'ného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnutel'ného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú má rezident jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte na výkon slobodného povolania vrátane ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom) alebo tejto stálej základne, môžu sa zdaníť v tom druhom zmluvnom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnutel'ného majetku, ktorý slúži prevádzke tých lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia akcií akciového kapitálu spoločnosti alebo z podielu na osobnej obchodnej spoločnosti (partnership), truste alebo majetku, ktorých majetok priamo alebo nepriamo pozostáva najmä z nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v jednom zmluvnom štáte, môžu sa zdaníť v tom zmluvnom štáte. Na účely tohto odseku pojem „najmä“ vo vzťahu k vlastníctvu nehnuteľného majetku označuje hodnotu toho nehnuteľného majetku, ktorá predstavuje viac ako 50 % úhrnej hodnoty všetkých aktív vo vlastníctve tej spoločnosti, osobnej obchodnej spoločnosti (partnership) alebo trustu.

(5) Zisky zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4 tohto článku, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14 **Slobodné povolania**

(1) Príjmy, ktoré rezidentovi jedného zmluvného štátu plynú z výkonu slobodného povolania alebo z iných činností nezávislého charakteru, podliehajú zdaneniu iba v tomto zmluvnom štáte okrem nasledujúcich prípadov, keď sa taký príjem môže zdaňovať v druhom zmluvnom štáte:

a) ak má v druhom zmluvnom štáte pravidelne k dispozícii stálu základňu na výkon svojich činností, v tom prípade sa môže zdaňovať v tom druhom zmluvnom štáte len tá časť príjmu, ktorú je možné pripočítať tejto stálej základni,

b) ak jeho pobyt v druhom zmluvnom štáte počas obdobia alebo období v úhrne presahuje 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom daňovom roku, v tom prípade sa môže zdaňovať v tom druhom zmluvnom štáte len tá časť príjmu, ktoré mu plynú za činnosti vykonávané v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „slobodné povolania“ zahŕňa osobitne nezávislé vedecké, literárne, umelecké, výchovné alebo vzdelávacie činnosti ako aj nezávislé činnosti lekárov, právnikov, inžinierov, architektov, dentistov a účtovníkov.

Článok 15 **Príjmy zo závislej činnosti**

(1) Okrem ustanovení článkov 16, 18 a 19 platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezidentovi jedného zmluvného štátu plynú z dôvodu výkonu zamestnania, podliehajú zdaneniu iba v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno také odmeny odíť prijaté zdaňovať v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku zdanenia iba v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak:

a) príjemca je v druhom zmluvnom štáte prítomný počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období začínajúcom sa alebo končiacom sa v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom toho druhého zmluvného štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom zmluvnom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave sa môžu zdaňovať v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 16 **Tantiémy**

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti alebo podobného orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaňovať v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 17 **Umelci a športovci**

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako zabávač, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 zdaní v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných zabávačom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 zdaní v tom zmluvnom štáte, v ktorom zabávač alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Príjmy plynúce zabávačovi alebo športovcovi z činností vykonávaných v jednom zmluvnom štáte sú oslobodené od dane v tom štáte, ak sa jeho návšteva toho štátu podporuje úplne alebo prevažne z verejných prostriedkov druhého zmluvného štátu alebo jeho štatutárneho orgánu.

Článok 18 **Dôchodky a platby sociálneho zabezpečenia**

(1) S výhradou ustanovení článku 19 odseku 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané rezidentovi zmluvného štátu z dôvodu predchádzajúceho zamestnania podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Napriek ustanoveniam odseku 1 tohto článku dôchodky, ktoré sa vyplácajú ako súčasť verejného systému sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu alebo jeho nižšieho správneho útvaru alebo jeho miestneho orgánu sa zdaňujú len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 19 **Štátna služba**

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny, iné ako dôchodky vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom, alebo štatutárnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo jeho nižšiemu správne mu útvaru alebo miestnemu orgánu, alebo štatutárnemu orgánu toho štátu sa zdaňujú:

a) len v tomto zmluvnom štáte, alebo

b) len v tom druhom zmluvnom štáte, ak služby v tom zmluvnom štáte poskytuje fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho druhého zmluvného štátu

(i) je štátnym príslušníkom toho zmluvného štátu alebo

(ii) sa rezidentom toho zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania tých služieb.

(2) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán, alebo štatutárny orgán toho štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo nižšiemu správne mu útvaru alebo miestnemu orgánu, alebo štatutárnemu orgánu sa zdaňuje

a) len v tomto zmluvnom štáte,

b) taký dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je tá fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom toho zmluvného štátu.

(3) Ustanovenia článkov 15, 16, 17 a 18 sa uplatňujú na platy, mzdy, iné podobné odmeny a dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zo zmluvných štátov alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom, alebo štatutárnym orgánom toho štátu.

Článok 20 **Učitelia a výskumní pracovníci**

(1) Fyzická osoba, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu bezprostredne pred svojim príchodom do druhého zmluvného štátu na pozvanie akreditovanej univerzity, fakulty, školy alebo inej podobnej vzdelávacej inštitúcie alebo vedecko-výskumnej inštitúcie, ktorej návšteva druhého zmluvného štátu nepresiahne 2 roky od dátumu jej príchodu do toho druhého zmluvného štátu len na účely výkonu učiteľského povolania či výskumu, alebo obidvoch v tej vzdelávacej alebo vedecko-výskumnej inštitúcii, jej príjmy z učiteľského povolania či výskumu sa oslobodzujú od dane v tom druhom štáte.

(2) Pojem „akreditovaný“ v ods. 1 sa vzťahuje na akreditáciu udelenú tým zmluvným štátom, v ktorom sa nachádza tá univerzita, fakulta, škola alebo iná podobná vzdelávacia inštitúcia alebo vedecko-výskumná inštitúcia.

(3) Tento článok sa neuplatňuje na príjmy za výskum, ktorý sa vykonáva predovšetkým pre súkromný prospech určitej osoby alebo osôb.

Článok 21 **Študenti**

(1) Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojim príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba na účely štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa v tomto zmluvnom štáte nezдания, ak sa zdroj takých platieb nachádza mimo tohto zmluvného štátu.

(2) Pokiaľ ide o granty, štipendiá a odmeny za zamestnanie, na ktoré sa nevzťahuje ods. 1, študent alebo žiak učilišťa uvedený v ods. 1 je okrem toho oprávnený počas svojho vzdelávania či výcviku požívať rovnaké daňové oslobodenia, úľavy či zníženia, aké majú k dispozícii študenti či žiaci učilišť, ktorí sú rezidentmi hostiteľského štátu.

Článok 22 **Iné príjmy**

(1) Príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdaňujú len v tom zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy, ak skutočný vlastník príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, alebo v tom druhom zmluvnom štáte vykonáva slobodné povolanie zo stálej základne, ktorá sa tam nachádza a právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s takou stálou prevádzkarňou alebo stálou základňou, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 odseku 2. V tom prípade sa podľa okolností použijú ustanovenia článku 7 alebo 14.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré nie sú upravené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy a plynú z druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaňiť aj v tom druhom zmluvnom štáte.

KAPITOLA IV

METÓDY VYLÚČENIA DVOJITÉHO ZDANENIA

Článok 23

Vylúčenie dvojitého zdanenia

(1) V prípade Slovenskej republiky sa dvojité zdanenie vylúči takto:

a) Slovenská republika pri ukladaní daní svojim rezidentom môže zahrnúť do daňového základu, na základe ktorého sa dane ukladajú, také časti príjmov, ktoré sa podľa ustanovení tejto zmluvy môžu zdaňovať aj v Ománskom sultanáte, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takéhoto základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Ománskom sultanáte.

b) Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane, ktorá má byť zaplatená v Slovenskej republike, vypočítaná pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa podľa ustanovení tejto zmluvy môžu zdaňovať v Ománskom sultanáte.

(2) V prípade Ománskeho sultanátu sa dvojité zdanenie vylúči takto:

Ak rezidentovi Ománskeho sultanátu plynú príjmy, ktoré sa podľa ustanovení tejto zmluvy môžu zdaňovať v Slovenskej republike, Ománsky sultanát povolí znížiť daň z toho príjmu toho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmu zaplatenej v Slovenskej republike priamo alebo jej znížením. Takéto zníženie však nepresiahne tú časť dane z príjmov (ako bola vypočítaná pred jej znížením), ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaňovať v Slovenskej republike.

Článok 24

Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo menej priaznivé ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci toho druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 tejto zmluvy vzťahuje aj na štátnych príslušníkov zmluvných štátov, ktorí nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

(2) Osoby bez štátnej príslušnosti, ktorí sú rezidentmi jedného zmluvného štátu nie sú podrobovaní v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné alebo menej priaznivé ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(3) Zdaňovanie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nemôže byť v tomto druhom zmluvnom štáte menej priaznivé ako zdanenie podnikov alebo rezidentov toho druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Ustanovenia tohto článku sa nemôžu vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu priznať rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 odsek 1, článku 11 odsek 7 alebo článku 12 odsek 6, úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu na účely stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného zmluvného štátu. Podobne, na účely stanovenia zdaniteľného majetku spoločnosti, akékoľvek dlžné čiastky podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu sú odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako sa uznávajú rezidentovi skôr uvedeného zmluvného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo sčasti priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda jeden rezident alebo viac rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo menej priaznivé ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať podobné podniky skôr uvedeného štátu.

(6) Ustanovenia tohto článku sa uplatňujú na dane na ktoré sa táto zmluva vzťahuje.

KAPITOLA V

OSOBITNÉ USTANOVENIA

Článok 25

Dohodovacie konanie

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 odsek 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do dvoch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, vynasnaží sa prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní v rámci lehôt podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo ale aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných orgánov alebo ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov

Článok 26

Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane podľa tejto zmluvy ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou, najmä na predchádzanie podvodom alebo daňovým únikom. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú považovať za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov toho štátu a oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymieraním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje. Uvedené osoby alebo orgány použijú tieto informácie len na uvedené účely, tieto informácie však môžu oznámiť pri verejných súdnych konaniach alebo v súdnych rozhodnutiach. Príslušné orgány sa vzájomne dohodnú na vhodných podmienkach, metódach a postupoch pokiaľ ide o záležitosti, ktorých sa týka výmena informácií, vrátane, ak je to vhodné, výmeny informácií vo veci vyhýbania sa daniam.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť:

- a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax jedného alebo druhého zmluvného štátu,
- b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,
- c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo, alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie v súlade s týmto článkom, tak druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získanie informácií, aby získal požadované informácie aj napriek tomu, že ten druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje pre vlastné daňové účely. Povinnosť, ktorú obsahuje predchádzajúca veta, je obmedzená odsekom 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nemajú vykladať tak, že by zmluvnému štátu umožnili zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že sa o tie informácie nezaujímajú z vnútroštátnych dôvodov.

(5) V žiadnom prípade sa nebudú ustanovenia odseku 3 vykladať tak, že by dovoľovali jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadované informácie uchováva banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo zmocneného zástupcu, alebo preto, že sa týkajú vlastníckych podielov na osobe.

Článok 27

Pomoc pri výbere daní

(1) Zmluvné štáty sa podujmú na vzájomné poskytnutie pomoci pri vyberaní finančných pohľadávok. Príslušné orgány zmluvných štátov sa môžu dohodnúť na spôsobe uplatnenia tohto článku.

(2) Pojem „finančná pohľadávka“ tak, ako je použitý v tomto článku označuje dlžnú sumu súvisiacu s daňami, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, ak to zdanenie nie je v rozpore s touto zmluvou, spolu s úrokmi a správnyimi pokutami (penále) týkajúcimi sa takej sumy.

(3) Ak je finančná pohľadávka jedného zmluvného štátu vymáhateľná podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu a dlží ju osoba, ktorá v tom čase nemôže podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu zabrániť jej vyberaniu, takáto finančná pohľadávka bude na žiadosť príslušného orgánu zmluvného štátu uznaná na účely vyberania daní príslušným orgánom druhého zmluvného štátu. Túto finančnú pohľadávku vyberie druhý zmluvný štát v súlade s ustanoveniami svojich právnych predpisov, ktoré používa na vyberanie svojich vlastných daní, akoby finančná pohľadávka bola finančnou pohľadávkou toho druhého zmluvného štátu.

(4) Zmluvný štát by v žiadosti o pomoc mal predložiť oficiálnu kópiu osvedčenia príslušného orgánu toho štátu, ktorým podľa právnych predpisov toho štátu potvrdzuje, že predmetné dane boli stanovené ako konečné.

(5) Žiadosti uvedené v odsekoch 3 a 4 musia byť podporené oficiálnou kópiou nástroja, ktorý umožňuje exekúciu, a ak je to vhodné aj oficiálnou kópiou konečného administratívneho alebo súdneho rozhodnutia.

(6) Konania vo veci existencie, platnosti alebo výšky finančnej pohľadávky jedného zmluvného štátu môžu viesť iba súdy alebo správne orgány toho zmluvného štátu. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nebude vykladať tak, že by oprávňovalo alebo zakladalo právo na takéto konanie pred súdom alebo správnym orgánom druhého zmluvného štátu.

(7) Ak kedykoľvek po predložení žiadosti jedným zmluvným štátom podľa odseku 3 a kedykoľvek pred tým, ako druhý zmluvný štát vyberie a odošle príslušnú finančnú pohľadávku skôr uvedenému zmluvnému štátu, prestane byť príslušná finančná pohľadávka finančnou pohľadávkou skôr uvedeného zmluvného štátu vymáhateľnou podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu a osoba dlžníkom, ktorý v tom čase nemôže podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu zabrániť jej výberu, tak príslušný orgán skôr uvedeného štátu ihneď oznámi túto skutočnosť príslušnému orgánu druhého štátu a príslušný orgán druhého zmluvného štátu sa rozhodne, či svoju žiadosť pozastaví alebo stiahne.

(8) Sumy, ktoré vybral príslušný orgán jedného zmluvného štátu podľa tohto článku, sa posielajú príslušnému orgánu druhého zmluvného štátu. Bežné náklady spojené s poskytnutím pomoci pri výbere daňových pohľadávok znáša požiadaný štát, ak sa príslušné orgány zmluvných štátov nedohodnú inak.

(9) Ustanovenia tohto článku sa nebudú vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

- a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax jedného alebo druhého zmluvného štátu,
- b) vykonať opatrenia, ktoré by boli v rozpore s verejným poriadkom (ordre public),
- c) poskytnúť pomoc v prípade, ak druhý zmluvný štát nevykonal všetky náležité opatrenia spojené s vyberaním, ktoré mu umožňujú jeho právne predpisy alebo správna prax,
- d) poskytnúť pomoc v tých prípadoch, ak administratívne bremeno je pre zmluvný štát zjavne neprimerané vzhľadom na výnos, ktorý by plynul druhému zmluvnému štátu.

Článok 28

Členovia diplomatických misí a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré majú členovia diplomatických misí alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť 60. dňom od dátumu ostatnej diplomatickej nóty potvrdzujúcej splnenie vnútroštátnych právnych postupov. Ustanovenia tejto zmluvy sa vykonávajú v oboch zmluvných štátoch

- a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na sumy príjmov vyplatené alebo pripísané počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,
- b) v prípade ostatných daní na dane, ktoré sa ukladajú v daňových rokoch počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 30 Ukončenie platnosti

(1) Táto zmluva zostane v platnosti na dobu neurčitú, pokiaľ ju niektorý zo zmluvných štátov nevypovie.

(2) Každý zmluvný štát môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho sa po uplynutí najmenej piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V tom prípade sa zmluva prestane vykonávať v oboch zmluvných štátoch

a) v prípade daní vybraných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní v každom daňovom roku počnúc 1. januárom alebo v nasledujúcich dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo dané oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Maskate dňa 25. 3. 2018, ktorý zodpovedá dňu 7. 7. 1439 AH v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku, arabskom jazyku a anglickom jazyku, pričom všetky tri znenia sú rovnocenné. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku

Peter Kažimír v. r.

Za Ománsky sultanát

Darwish Al-Balushi v. r.